

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio XLIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

inquit Christus, Quæ quæcunq; egerit, toleratur potius q̄ com-
mendatur, immo ut Glo. dicit. lib. v. de pœni. & re. Quod aut̄
& multi alij, melius facerent, ut p̄ se satisfacerent, & nō redime-
rent uenias, quas tamen nō nisi criminosi redimere opus habēt

CONCLUSIO XLVII.

Docendi sunt Christiani, quod nisi superfluis abundant
necessaria tenentur domui suæ retinere, & nequaquam pro
ueniis effundere.

QVIA Apostolus dicit, Qui suis & maxime domesticis nō
providet, fidem negauit, & est infideli deterior. Sed sunt multi,
qui nec panem, nec uestem commode habent, & tamen crepi-
tu & strepitu uenialium prædicatorum inducti, seipsos fraudāt,
& inopiam suam conficiunt, ut illorum copiam augeant.

CONCLUSIO XLVIII.

Docendi sunt Christiani, quod Papa, sicut magis eget,
ita magis optat in ueniis dandis, pro se deuotā orationem,
quam promptam pecuniam.

HANC condu. riderent dñi nostri Curtesani Romanæ cur-
riæ conscij. Certum tamen est, quod ante omnia debet p̄tifex
a suis subditis optare orationē, sicut & S. Pau. sapius a suis opta-
uit. Et hæc est multo iustior ueniarū dandarum causa, q̄ si mille
struerentur basilicæ, eo quod summus pontifex tot monstris de-
monum & impiorum hominū obsessus magis quam stipatus,
non possit errare, nisi cū totius ecclesiæ maximo malo, tunc ma-
xime, si libenter audierit, hanc pestilentem Sirenarum suarum
uocem, NON PRÆSUMITVR TANTAE celsitudi-
nis apex errare. Itē & illa, OMNIA IVRA POSITIVA
sunt in scrinio pectoris sui. Non præsumitur quidem errare, sed
an bona sit illa præsumptio quæritur. Et sunt quidem in scrinio
pectoris eius omnia iura sua, sed an pectus eius bonum sit, quæ-
ritur, id enim oratione curandum est. Sed de hac re omniū pul-
cherrime B. Bern. ad Eugenium Papam de Consideratione.

CONCLUSIO XLIX.

Docendi sunt Christiani, quod ueniæ Papæ sunt utiles,

H iij

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN
si non in eas confidunt, Sed nocentissimæ, si timorem dei
per eas amittant.

VIDE itaq; periculum, Populo ueniæ prædicantur directe
aduersus ueritatem crucis & timoris dei, Quia permittitur liber
tas eorum a pœnis, deinde securitas remissorum peccatorû. Et
euidens signum uidetur, uenias tali iactantia prædicatas nō esse
ex deo, quod populus pronius accurrit, acceptat, obseruat, q̄ ip
sum sanctum euangelium dei, ut probetur ueritas, quia quod
ex deo uenit, fastidit mundus, alius uenit in nomine suo, & hūc
fiscipit. Et erroris causa sunt ipsi fabularū talium magistri, qui se
dulus & pomposius, q̄ euangelium, eas prædicant, tum quod
omnibus prædicant, quæ paucorum sunt. Nam ut supra patuit,
Veniæ sunt relaxationes, licentiæ, permissiones, atq; indulgenti
æ, & ueræ indulgentiæ (si rigidam uerbi significationē accipi
mus) id est, molliculæ permissiones, delicatorum, frigidorum,
duratorum Christianorū, id est, Gabaonitarum & Hydrophoro
rum ac seruorū, magis quam Israelitarū principum atq; filiorū.
Probo autem conclusionem.

Si opera charitatis feruide agentiu, sunt talia, ut nemo in eis
cōfidere, aut securus esse possit. siquidem & Iob sanctissimus ue
retur omnia opera sua. Et, Beatus uir qui timet dominum.

Item, Beatus uir, qui semper est pauidus, quantomagis ueniæ
incomparabiliter inferiores talibus operibus, plus q̄ cum timo
re suscipiendæ, & minus q̄ fiduciam minimā, id est, nullā pro
fus debemus habere. Sanctus timet, ne minus operetur, aut pa
riatur q̄ debet. Et ubi peccator erit, cui remittitur, ut minus agat
& agere possit. Et quantū nostros uaniloquos, & mentiū corru
prores intelligo, faciunt nobis ex negotio indulgentiarū, nego
tium perambulans in tenebris, & operationē erroris, dum per
illas hominibus fiducia suadent oibus, quæ tamen paucis con
ueniunt, & ijs (ut dixi) frigidis, ac infirmis. Vide ne exinde factū
sit, magistro sancto spiritu, ut proprio eorū testimonio appellēt
Negotium S. Petri, negotium sancti spiritus, quasi ipsimet confi
teantur negotiatores sese esse, & Simonenses nundinas habere

Quod aut dixi, sunt utiles, intelligo, non omnibus, imo uete
ri homini, & stertentibus operarijs, eo q̄d melius sit illis eas re

mitti pœnas, quã ut ferrent inuire, ueruntamē ista uoluntate eis permiffa propter maius malū uitandū, nō debent secure frui, ne q̄ in ea cōfidere, sed eo magis dolere, & timere quod tales sunt, qui egent propter maius malū in minore malo relinqui. Quando uiderunt etiã eos timere, qui feruentiffime in bono pficiunt ideo dixi esse nocētiffimas, si sine timore de tali licentia gaudeāt

CONCLUSIO L.

Docendī sunt Christiani, quod si Papa noffet exactiones uenialium prædicatorum, mallet Basilicam S. Petri in cines ire, quã ædificari cute, carnibus & ossibus ouium suarū.

SIC enim nostri uenatores robustiffimi, postq̄ omni Christianæ uitæ ordini statū pecuniæ numerū indixissent, tandē & uxores mendicare docent, etiã inuito uiro, & Fratres mendicantes, etiã iuuitis prælatis suis, alicunde corradere, ut oīno nullus sit, qui residuū oboli habet, quin huc tribuat. Deniq̄ factū est, ut tunicas etiam uendere hortentur, aut undecūq̄ mutuare. quod & factū dicitur. Ego uero sapio, quod cū indulgentiæ sit uiliffimū bonum oīm bonorū ecclesiæ, nec nisi uiliffimis ecclesiæ donandū. deinde nec meritoriū, nec utile, sed plerumq̄ nocentiffimū, si non sint timorati, q̄d maledictione digna sit talis doctrina, & contra mandata dei. Vxor enim debet sub uiri potestate esse, & eo inuito nihil facere, etiam si esset meritoriū, multominus mendicare pro uenijs sibi nō necessarijs forte. Tum religiosi suam obedientiã seruare etiam si possent alibi martyrio coronari, nec papa unq̄ intendit contrariū, sed falsi interpretes illius. Alius uomat stomachū, ego me cohibeo. unū dico, hinc saltem intelligo lector, an nō suis prædicationibus pestilentiosus id agant ut populū credere faciant, quasi sit salus in uenijs, & uera dei gratia, alioquin quomodo tā anxie eas cōmendarent, ut opera meritoria, & mandata dei propter illas irrita facerent. Adhuc tamē sunt adeo nō hæretici, ut glorientur se hæreticorū persecutores.

Hoc scilicet uoluit papa, ut homines suæ curæ commissi, propter lapides & ligna usq̄ ad uiuam cutem radātur: immo ut pestilentibus doctrinis ab istis latronibus & furibus (ut Christus ait) mactentur & perdātur. Melius erat Cæsarem illum habere, qui dixit, Boni pastoris esse oues tundere, non deglubere. At ij non